

In het spoor van de slak

KUNSTENARES MARIEKE BREYNE PRESENTEERT EXPO SLAKKEN/SPOREN

IEPER ◊ Altijd al willen weten hoe het voelt om een slak te zijn en even stil te staan in de tijd? Acht kunstenaars namen onder leiding van het collectief Oortocht de proef op de som. Het resultaat is vanaf donderdag 30 januari te zien in Het Perron in de expo Slakken/Sporen.

DOOR MARLIES CARETTE

Oortocht is een collectief (*groep, red.*) dat jonge kunstenaars bij elkaar brengt en bestaat uit Isabelle Stockmans, Brecht Hermans en Marieke Breyne. Marieke (28) komt uit Voormezele en studeerde Pedagogie in Gent, Theaterwetenschappen in Antwerpen en Multimediale Vormgeving aan The School of Arts in Gent. Vervolgens rolde ze van het ene project in het andere. Wanneer we haar spreken is ze druk aan het repeteren voor een kinderproductie bij het Belgisch-Oostenrijkse gezelschap Motschnik. Momenteel gebeurt dat nog in Gent, maar over enkele dagen neemt Marieke het vliegtuig naar Wenen om daar verder te oefenen. “Tegen 30 januari ben ik terug in België voor de officiële opening van de expo Slakken/Sporen in Ieper”, stelt ze ons gerust.

SCULPTUREN

De expo Slakken/Sporen is de laatste fase van een vierdelig project. “Isabelle en ik zijn begonnen met een open oproep voor beeldende kunstenaars om sculpturen te maken”, vertelt Marieke. “Die sculpturen moesten geïnspireerd

We zien Marieke Breyne en kunstenaar Gilbert Degryse bij een sculptuur uit de expo. (Foto dvdb)

zijn op het slakkenhuis en aan een aantal praktische voorwaarden voldoen. Ze moesten volledig uit ecologisch materiaal bestaan, draag- of sleepbaar zijn door iemand en die persoon enigszins kunnen herbergen. Daarna selecteerden we een aantal sculpturen waarmee we een performance hebben neergezet.”

Tijdens het optreden sleepten acht kunstenaars naakt elk een sculptuur voort als een slak. “Dat deden we zestien uur aan een stuk, zonder onderbreking. In een derde fase zetten we de sculpturen terug in het landschap waar ze opnieuw één konden worden met de natuur aangezien ze uit ecologische materialen vervaardigd waren. De huizen in ontbinding hebben we op verschillende momenten laten fotograferen zodat het proces van verval vastgelegd werd.”

“Nu is de laatste fase van het project aangebroken en hebben we

“Nu kan ik nu eindelijk tonen aan mijn familie en vrienden waarmee ik precies bezig ben”

een expo op poten gezet waar zowel de sculpturen – die al anderhalf jaar in de natuur hebben gestaan – als video’s en foto’s van de performance te zien zullen zijn. Zo willen we met wat we al gemaakt hebben een nieuw kunstwerk creëren.”

TRAAGHEID

Aan het optreden nam Marieke zelf ook deel. “Ik wou het heel graag proberen, want de performance gaat om de schoonheid van traagheid en dat is iets dat mij sterk interesseert. Tijdens mijn

opleiding raadde men mij aan om voor traagheid te kiezen, omdat ik altijd zo snel leef. Wel, je ziet waar het ons gebracht heeft. We hadden trouwens al eerdere performances gedaan in de stad om die traagheid te ervaren. Zo wandelden we heel traag met een koffie door een mensenmassa en keken we wat het effect daarvan was. Voor Slakken/Sporen wilden we de traagheid in groep bestuderen. Wat gebeurt er als een groep traag beweegt?”

Voor de performers was het traag bewegen alvast een unieke ervaring. “Niemand heeft het opgegeven. Het was echt iets heel speciaals. Ik heb eindelijk de dag nog eens gevoeld, het was alsof ik opnieuw een kind was. Plots had ik niks meer aan mijn hoofd en moest ik daar alleen maar zijn. Aangezien we voor zonsopgang begonnen waren, merkten we hoe we ons al heel snel richtten tot de zon. Als het dan rond de middag

iets warmer werd, begon iedereen wat sneller vooruit te gaan. Na de middag viel alles weer stil. Uiteindelijk zijn we zelfs maar veertig meter opgeschoven met de groep, maar dat was niet erg. We waren opgeschoven en hadden sporen gemaakt, dat was het belangrijkste.”

TENTOONSTELLING

Het optreden vond plaats bij het voormalige goederenstation. Vanuit de natuurtuin De Triangel kon het publiek alles aanschouwen. “We voerden onze performance uit bij verlaten sporen om zo het contrast met de snelle treinen te creëren. Overal in Vlaanderen vind je dergelijke sporen, maar uiteindelijk zijn we in Ieper beland. Eigenlijk was het vooral een praktische keuze omdat mijn ouders ons onderdak konden bieden. Tegelijkertijd vind ik echter dat performances niet altijd in Gent of Antwerpen moeten gebeuren.”

De vreugde was dan ook groot toen de provincie West-Vlaanderen het project goedkeurde. “Misschien komt ons werk hier nog meer tot zijn recht omdat een project als het onze eerder een bijzonderheid is. Ook kan ik nu eindelijk tonen aan mijn familie en vrienden waarmee ik precies bezig ben. Want die vraag krijg ik wel vaker te horen.” (*lacht*)

De vernissage van de tentoonstelling Slakken/Sporen vindt plaats op donderdag 30 januari om 19.30 uur in Het Perron. De muziekgroep Winterslag luistert de opening op. Vooraf reserveren via cultuurcentrum@ieper.be of 057 23 94 80. Daarna is de expo nog tot 23 februari gratis te bezichtigen op werkdagen van 9.30 tot 18 uur en op zaterdag van 13.30 tot 18 uur.